

პატიმრის იმიჯის ცვლილება 2024 წლის საქართველოს
საპარლამენტო არჩევნების შემდეგ

მაგისტრანტი

დავით კობიძე

სამაგისტრო ნაშრომი წარდგენილია

ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტის

ბიზნესის, ტექნოლოგიისა და განათლების ფაკულტეტზე

საზოგადოებასთან ურთიერთობის მაგისტრის

აკადემიური ხარისხის მინიჭების მოთხოვნების შესაბამისად

სამაგისტრო ნაშრომის ხელმძღვანელი: თორნიკე გურული, პროფესორი

ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტი

თბილისი, 2026

განაცხადი

როგორც წარდგენილი სამაგისტრო ნაშრომის ავტორი, ვაცხადებ, რომ ნაშრომი წარმოადგენს ჩემს ორიგინალ ნამუშევარს და არ შეიცავს სხვა ავტორების მიერ აქამდე გამოქვეყნებულ, გამოსაქვეყნებლად მიღებულ ან დასაცავად წარდგენილ მასალებს, რომლებიც ნაშრომში არ არის მოხსენიებული ან ციტირებული აკადემიური წესების შესაბამისად.

ნაშრომში გამოყენებული ყველა წყარო და მასალა მითითებულია შესაბამისი ციტირების სტანდარტების დაცვით.

მაგისტრანტი: დავით კობიძე

14.01.2026

სარჩევი

აბსტრაქტი	6
Abstract (English)	8
შესავალი	9
კვლევის ცენტრალური საკვლევი კითხვა.....	10
კვლევის მნიშვნელობა.....	10
კვლევის ვარაუდი	11
ლიტერატურის მიმოხილვა.....	12
თავი I. იმიჯის ფორმირება და ცვლილება.....	12
1.1 იმიჯის ცნება და მისი ფორმირება.....	12
1.2 იმიჯის ცვლილებაზე მოქმედი ფაქტორები	14
1.3 გმირების კონსტრუქცია საზოგადოებაში	16
1.4 ნეგატიური იმიჯის პოზიტიურად ცვლილება	18
1.5 გმირის სიმბოლური მნიშვნელობის მქონე კაპიტალი.....	19
თავი II. 2024 წლის საქართველოს საპარლამენტო არჩევნების შემდგომი საზოგადოებრივ- პოლიტიკური კონტექსტი.....	22
2.1 საპროტესტო პროცესის ფაზები და სახელმწიფო რეაგირების კრიტიკული შეფასებები	22
2.2 დემონსტრაციებში გმირების წარმოშობა: მსოფლიო გამოცდილება	25
თავი III. „სინდისის პატიმრების“ საქმეები: სასამართლო პროცესების საზოგადოებრივი აღქმა და გაშუქების შეზღუდვები	33
3.1 ქვეთავის დანიშნულება და ანალიტიკური ჩარჩო.....	33
3.2 „სინდისის პატიმრის“ კატეგორია და სასამართლო პროცესის სიმბოლური მნიშვნელობა	34
3.3 სასამართლო პროცესების გაშუქება: ფოტო/ვიდეო/აუდიო მასალის როლი იმიჯის ფორმირებაში	35
3.4 სასამართლო გაშუქების შეზღუდვები და გამჭვირვალობის დებატი.....	36
3.5 როგორ იმოქმედა ამ პროცესებმა პატიმრების დადებითი იმიჯის ჩამოყალიბებაზე	37
3.6 შუალედური დასკვნა.....	37
თავი IV. კვლევის დიზაინი	38
4.1 კვლევის ტიპი და დიზაინი.....	38
თავი V. მეთოდოლოგია.....	40
5. კვლევის მეთოდები.....	40
5.1 რაოდენობრივი მეთოდი - ანონიმური ონლაინ გამოკითხვა (Google Forms)	40
5.1.2. კითხვების ტიპები და პასუხების ტექნიკური ფორმატები	42

5.1.3. სექციებად გახსნა და გადამისამართება.....	42
5.1.4 გაზომვადი კომპონენტები, როგორც ვზომავთ იმიჯს:	43
5.1.5. ინსტრუმენტის გამართულობის უზრუნველყოფა.....	43
4.1.6 შერჩევა, მონაწილეები და მონაცემთა შეგროვების პროცედურა:	44
5.1.7 მონაცემთა დამუშავება და ანალიზის პროცედურები	44
5.1.8. მონაცემთა ხარისხი და კვლევის სანდოობა.....	45
5.1.9 ეთიკური პრინციპები	45
5.1.10. მეთოდებთან დაკავშირებული შეზღუდვები.....	46
5.2 თვისებრივი მეთოდი	46
5.2.1 დოკუმენტური ანალიზი.....	47
5.2.2 მედიის შინაარსობრივი ანალიზი.....	48
5.2.3 დისკურსული ანალიზი და საზოგადოებრივი საუბარი	48
5.2.4 სასამართლო პროცესების საზოგადოებრივი როლი როგორც თვისებრივი ანალიზის ობიექტი.....	49
5.2.5 საერთაშორისო პრაქტიკის ანალიზი	49
5.2.6 თვისებრივი მეთოდის მნიშვნელობა კვლევის საერთო ლოგიკაში.....	52
თავი VI. კვლევის მიზნები და ამოცანები	53
6.1 კვლევის მიზნები	53
6.2 კვლევის ამოცანები.....	55
თავი VII კვლევის შედეგები და მათი ანალიზი	57
7.1 რესპონდენტთა დემოგრაფიული პროფილი.....	58
7.2 ინფორმირებულობა	59
7.3 პატიმრის იმიჯის ცვლილება საზოგადოებრივ აქტაში	59
7.4 აქციების დროს დაკავებული პირი და „პატიმრის“ სტატუსის აქტა.....	60
7.5 პროტესტში ჩართულობა და დამოკიდებულებების განსხვავება	60
7.6 ინფორმაციის წყაროები და მედიის გავლენა	60
7.7 შუალედური შეჯამება	61
თავი VIII დისკუსია	64
8.1 პატიმრის იმიჯის ცვლილება როგორც სოციალური როლის ტრანსფორმაცია	64
8.2 პროტესტი, დაკავება და კოლექტიური იდენტობის ფორმირება	66
8.3 სახელმწიფო რეაგირება და სამართლიანობის აქტა	67
8.4 მედიის როლი.....	69
8.5 სასამართლო პროცესები - როგორც სიმბოლური სივრცე	70
8.6 საერთაშორისო პარალელები და ქართული შემთხვევის თავისებურება	71
8.7 კვლევის ვარაუდის შეფასება და ინტეგრირებული ხედვა.....	71

8.8 პატიმრის იმიჯის ტრანსფორმაცია და დემოკრატიული პროცესების გამოწვევები	72
8.9 პატიმრის იმიჯის ტრანსფორმაცია როგორც გრძელვადიანი სოციალური პროცესი	72
თავი IX დასკვნები და რეკომენდაციები	73
9.1.1 ცენტრალურ საკვლევ კითხვაზე პასუხი	73
9.1.2. პატიმრის იმიჯის შიდა დიფერენციაცია: „პატიმარი“ და „აქციაზე დაკავებული“	74
9.1.3. სახელმწიფო რეაგირება და იმიჯის ტრანსფორმაციის მექანიზმი	74
9.1.4. მედიისა და საჯაროობის როლი იმიჯის ფორმირებაში	75
9.1.5. სასამართლო პროცესების სიმბოლური მნიშვნელობა	75
9.1.6. საერთაშორისო კონტექსტი და ქართული შემთხვევის სპეციფიკა	76
9.1.7 კვლევის ძირითადი დასკვნები (სინთეზი)	76
9.2 რეკომენდაციები	76
9.2.2 რეკომენდაციები სახელმწიფო ინსტიტუტებისთვის	76
9.2.3 რეკომენდაციები მედიისთვის	77
9.2.4 რეკომენდაციები სამოქალაქო სექტორისთვის	77
9.2.5. დასკვნითი ხედვა	77
გამოყენებული ლიტერატურა	80
დანართი	84
დანართი I	84
დანართი II - ძირითადი რაოდენობრივი შედეგები (ცხრილებით)	85
ცხრილი 1. პატიმრის იმიჯის ცვლილების საერთო შეფასება	85
ცხრილი 2. პატიმარი და აქციაზე დაკავებული - იმიჯის შედარებითი აღქმა	85
ცხრილი 3. აქციაზე დაკავებულების იმიჯი	86

აბსტრაქტი

წინამდებარე სამაგისტრო ნაშრომი იკვლევს პატიმრის იმიჯის ცვლილებას საქართველოში 2024 წლის საპარლამენტო არჩევნების შემდგომ პერიოდში, განსაკუთრებული ყურადღებით საზოგადოებრივ-პოლიტიკურ კონტექსტზე, რომელმაც პატიმრობას ახალი შინაარსობრივი დატვირთვა შესძინა. კვლევის ამოსავალი წერტილია არჩევნების შემდეგ განვითარებული მოვლენები, მათ შორის მმართველი ძალის, "ქართული ოცნების", წარმომადგენლების განცხადებები, 28 ნოემბრის პოლიტიკური განაცხადი, ამის შემდეგ დაწყებული მასშტაბური, ხანგრძლივი და უწყვეტი საპროტესტო აქციები, სამართალდამცავი სტრუქტურების მიერ ძალის გამოყენება, მასობრივი დაკავებები და ადმინისტრაციული თუ სისხლისსამართლებრივი დევნის გაძლიერება და შესაბამისი კანონების გამკაცრება.

ნაშრომი ეფუძნება საერთაშორისო ორგანიზაციების, ადგილობრივი არასამთავრობო სექტორის, იურისტების, ასევე მედიასივრცეში გავრცელებული შეფასებების ანალიზს, რომელთა მნიშვნელოვანი ნაწილი მიუთითებს იმაზე, რომ 2024 წლის დემონსტრაციებზე დაკავებულ პირთა უმრავლესობას საზოგადოების ნაწილი, ასევე საერთაშორისო ორგანიზაციები და ქვეყნის პარტნიორები, განიხილავენ არა როგორც ჩვეულებრივ სამართალდამრღვევებს, არამედ როგორც პოლიტიკურად მოტივირებული დევნის მსხვერპლებს. ამ საზოგადოებრივ განხილვაში აქტიურად ჩნდება „პოლიტპატიმრისა“ და „სინდისის პატიმრის“ ცნებები, რაც არსებითად ცვლის პატიმრის ტრადიციულ, ნეგატიურ სოციალურ იმიჯს.

კვლევის მიზანია გაანალიზოს, როგორ და რა პირობებში გადაიქცა პატიმარი საზოგადოებრივ აღქმაში პროტესტის, სამოქალაქო წინააღმდეგობისა და მორალური სიმართლის სიმბოლოდ. ნაშრომი აჩვენებს, რომ აღნიშნული ცვლილება არ წარმოადგენს მხოლოდ ინდივიდუალურ ემოციურ რეაქციას, არამედ არის მედიის, პოლიტიკური დისკურსის, სამოქალაქო სოლიდარობისა და რეპრესიული პრაქტიკის ერთობლივი ზემოქმედების შედეგი. შედეგად, პატიმრის იმიჯი 2024 წლის შემდგომ საქართველოში ყალიბდება არა მხოლოდ

როგორც სამართლებრივი სტატუსი, არამედ როგორც სოციალური და სიმბოლური მნიშვნელობის მქონე ფენომენი, რომელიც აქტიურად მონაწილეობს პოლიტიკური რეალობის წარმოქმნაში.

Abstract (English)

This master's thesis examines the transformation of the image of prisoners in Georgia following the 2024 parliamentary elections, with particular attention to the socio-political context that reshaped the public meaning of imprisonment. The research focuses on post-election developments, including political statements by the ruling authorities, key declarations made on November 28, continuous protest movements, the use of force by law enforcement agencies, mass detentions, and the intensification of administrative and criminal prosecutions.

The study draws upon analyses and assessments published by international organizations, local non-governmental organizations, legal experts, and critical media outlets, many of which highlight that a significant number of detainees are perceived not as ordinary offenders but as victims of politically motivated prosecution. Within this discourse, the concepts of "political prisoners" and "prisoners of conscience" have gained prominence, fundamentally challenging and reshaping the traditionally negative social image associated with imprisonment.

The primary objective of the thesis is to analyze how and under what conditions prisoners have come to be perceived as symbols of protest, civic resistance, and moral legitimacy. The research demonstrates that this transformation is not merely an emotional or spontaneous public reaction, but rather the result of the interaction between media narratives, political discourse, civic solidarity, and repressive practices. Consequently, the image of the prisoner in post-2024 Georgia emerges not only as a legal status, but as a social and symbolic phenomenon actively involved in the representation of contemporary political reality.